

jør jo vente, at, da Justitsministeren ikke er til Stede, vil en af den høje Regjerings Medlemmer svare paa hans Begne (En Stemme: Han er i Landstinget!). Det kan ikke frigjøre mig for min Forpligtelse til at svare paa hans Bemærkning igaa, at han er i Landstinget — den ærede Justitsminister nævne, at den islandske Minister er Medlem af Statsraadet som saadan, og han læste i den Anledning noget op af den islandske Forfatningslov eller af den Lov, som er forhandlet af Rigsdagen, vedkommende Islands Anliggender, hvori der selvfølgelig Intet stod i den Henseende, ligesom det heller ikke, hvad der end maatte staa i denne Lov, kunde have nogen Betydning for Spørgsmaalet, dersom det ikke er i fuldkommen Overensstemmelse med selve Grundloven; men jeg tillader mig at betegne hans Uttring som stridende mod Danmarks Niges Grundlov. Naar man vil læse de foregaaende Paragrafer og kommer til § 14 i Grundloven, hejder det: „Ministrene kunne af Kongen eller Folkethinget tiltales for deres Embedsførelse, Rigsretten paakjender de mod Ministrene for deres Embedsførelse anlagte Sager“. Og i § 15: „Ministrene i Forening udgjøre Statsraadet, hvor Thronfølgeren, naar han er myndig, tager Sæde. Kongen fører Forædet, indtagen i de §§ 7 og 8 ansjorte Tilfælde.“ Her staa altsaa udtrykkelig: „Ministrene udgjøre Statsraadet“, men hvilke Ministre? De, som kunne tiltales af Kongen eller Folkethinget og dømmes af Rigsretten. (Ville: Det kan den islandske Minister ogsaa!). Den islandske Minister kan som saadan ikke anlages af Folkethinget, og disse for Folkethinget eller for Rigsdagen ansvarlige, Folkethingets Anlagemagt undergivne Ministre udgjøre Statsraadet. Naar nu en islandske Minister som saadan, som Rigsdagen ikke har Noget at gjøre med, og hvis Embedsførelse ikke vedkommer Rigsdagen, skulde have Sæde i Statsraadet eller være Medlem af Statsraadet, handles der udtrykkelig mod Grundlovens § 15. Det er ingen ligegyldig, men en alvorlig Sag. Vi have haft Historier med Statsraadets Sammensætning før. Vi fik i 1849 det engere Statsraad; men ved den ulovlige Forordning af 26de Juli 1854 staae man det Geheime-Statsraad, hvorfra eller under hvilket i alt Fald der er udgaaet saa mange Ulykker over Danmark. Der blev lavet et Statsraad, som for en stor Del bestod af Medlemmer, som slet ikke vare ansvarlige for den danske Rigsdag. Efter at vi ere blevne frigjorte for disse Historier, burde vi se ikke under nogen Skikkelse at faae dem fornyede. Der er en slem Forskiel, en meget stor Forskiel, paa det Tilfælde, at man har en eller anden Minister, som gif af som ansvarlig Minister for Kongeriget, men som f. Ex. blev siddeende som Medlem af Statsraadet som islandske Minister, hvilken den nye Regjeringsaa efter Traditionen var forpligtet til at tage imod som Medlem af Statsraadet, og paa det Tilfælde, at man lod det hero paa en Bestemmelse

af den nye Regjerings, hvorvidt man f. Ex. vil optage den islandske Minister som saadan som ansvarligt Medlem af Statsraadet ved tillige at udnævne ham til Minister for Kongeriget uden Portefeuille, idet han selvfølgelig derved faar sit Ansvar for de almindelige Forretninger. Jeg hævder derfor, at den Opfattelse af den ærede Justitsminister, at en Minister for Island som saadan har lovligt Sæde og Stemme i Statsraadet, strider mod §§ 14 og 15 i Grundloven.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Til det lille opmuntrende Foredrag, som Herr Berg nylig har holdt, skal jeg for mit Vedkommende kun tillade mig at sjeie et Par Ord. Herr Berg . . .

Formanden: Maa jeg minde den ærede Minister om den Betegnelsesmaade, som her bruges.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Om Forladelse! Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har sagt, at jeg i mine Overveielser ikke var kommen til noget Resultat, er det mig ikke bekjendt, at jeg har givet nogenformhelst Antydning deraf. Jeg har sagt, at jeg var ikke færdig med Loven. De Herrer ville vide, at der er mange Forberedelser, der skulle træffes, inden et Lovforslag kommer ud; der skal foretages Forandringer, der skal foretages Beregninger og meget Andet, inden man naaer dertil, at Lovforslaget kan fremlægges i Thinget. Jeg havde i det Hele ikke troet, at det var nødvendigt, at Lovforslagene absolut skulde være færdige til den første Dag, Thinget var samlet. Jeg haaber, at Lovforslaget om ikke mange Dage skal blive fremlagt her, saa at de Herrer ville faae den Overbevisning, at jeg har været fuldt færdig med mine Overveielser af denne Sag, og at jeg allerede for lang Tid siden har taget min bestemte Beslutning. Naar endelig det ærede Medlem har hentydet til, at jeg har etableret et nyt Princip her, ved at jeg skulde have forlangt Noget, som jeg ikke ventede, man vilde gaa ind paa, maa det ærede Medlem have overhørt mine Ord. Det var naturligvis min Tanke, at det ikke kunde gaa let eller glat igjennem, men at der vilde blive stor Modsigelse og haard Kamp at gjennemgaa, og jeg vil i den Henseende henvise til Rigsdagstidenden, hvor der staa: „men jeg er ikke saa ung i Politiken, at jeg skulde have smigret mig med, at Alt, hvad der fremkom paa Finantsloven, skulde gaa glat igjennem.“ Jeg ser ikke, at der deri skulde findes Noget, hvorpaa man kunde bygge en saadan Beskyldning, som det ærede Medlem har rettet mod mig, at jeg skulde ville etablere et nyt Princip og forlange Noget, som jeg i Virkeligheden ikke øn-